

Sygn. akt **II K 340/12 (1 Ds. 3291/12)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Kaszyca

Protokolant: Agnieszka Śliwa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Śródmieście

po rozpoznaniu sprawy

A. S. syna C. i E. z domu D.

urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że

w dniu 3 grudnia 2010 roku we W. nabył telefon komórkowy marki N. (...) o wartości nie mniejszej niż 600 złotych, pochodzący z kradzieży na szkodę R. Z. za kwotę 350 złotych, wiedząc iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy w II Wydziale Karnym z dnia 9 czerwca 2004 roku o sygn. akt II K 366/04 za czyn z art. 279 par. 1 k.k. popełniony w dniu 25 lipca 2003 roku i z art. 278 par. 1 k.k. popełniony w dniu 25 lipca 2003 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 17 stycznia 2006 roku do 29 października 2007 roku oraz

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy w II Wydziale Karnym z dnia 25 listopada 2002 roku o sygn. akt II K 85/02 za przestępstwo z art. 291 par. 1 k.k. popełnione w nocy 27/28 stycznia 2001 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 28 listopada 2001 roku o sygn. akt II K 646/01 za czyn z art. 279 par. 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od stycznia 2001 roku do 1 lutego 2001 roku na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 30 listopada 2001 roku o sygn. akt II K 288/01 za czyn z art. 286 par. 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 5 października 2000 roku na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 12 grudnia 2001 roku o sygn. akt II K 798/01 za czyn z art. 279 par. 1 k.k. popełniony w nocy 19/20 stycznia 2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 21 kwietnia 2004 roku o sygn. akt II K 164/04 za czyn z art. 279 par. 1 k.k. popełniony w dniu 13 lutego 2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

objętymi następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 29 grudnia 2005 roku o sygn. akt III K 120/05 orzekającym karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29 października 2007 roku do 25 stycznia 2010 roku

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

* * *

I. uniewinnia oskarżonego A. S. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża skarb Państwa;

Sygn. akt II K 340/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 11 grudnia 2010r., w godzinach wieczornych, tj. pomiędzy godz. 22.00 a 23.00, w mieszkaniu przy ul. (...) we W., A. S. spożył trzy piwa i krótko po tym wsiadł do swojego samochodu i kierując nim udał się w kierunku ul. (...). Następnie został zatrzymany przez policję.

W wyniku przeszukania oskarżonego ujawniono przy nim telefon komórkowy m-ki N. (...) (nr (...): (...)), który zarejestrowany był jako skradziony.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 19
- protokół zatrzymania osoby k.2
- protokół przeszukania osoby k. 5-7
- sprawdzenie w SPP k. 12

Telefon ujawniony przy oskarżonym należał wcześniej do R. Z., który zgłosił go jako utracony w wyniku kradzieży, której dokonano na jego szkodę w godzinach wieczornych w dniu 03 grudnia 2010r., kiedy to prowadził zajęcia – trening piłkarski z dziećmi w (...) przy ul. (...) we W.. Telefon w tym dniu był aktywny do godz. 20.25.

dowód:

- zeznania R. Z. k. 29/v-30, 31/v-32, 40/v
- sprawdzenie w SPP k. 12

W lombardzie przy ulicy (...) we W. (u zbiegu ulic (...)) w dniu 3 grudnia 2010r. ani też w innym terminie nie została dokonana transakcja sprzedaży telefonu marki N. (...) (nr (...): (...)). Telefon o w/w numerze (...) nigdy nie był oferowany do sprzedaży ani też nie został zastawiony w w/w lombardzie.

dowód:

- informacja z Lombardu k. 328-334

A. S. ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest brukarzem, utrzymuje się z prac dorywczych, jest kawalerem, nie ma dzieci. W przeszłości był on wielokrotnie karany sądownie.

W toku postępowania przygotowawczego A. S. został poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie, nie jest upośledzony umysłowo. Jednocześnie też biegli rozpoznali u oskarżonego uzależnienie od alkoholu, co jednak nie ma znaczenia w ocenie jego poczytalności w niniejszej sprawie. Ostatecznie biegli stwierdzili, że tempore criminis A. S. nie

miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 lub 2 k.k.

dowód:

- dane osobo-poznawcze k. 33

- dane o karalności k. 75

- odpisy wyroków k. 54-56, 65, 66,71-73, 88, 89, 114-115, 118-123, 124, 127-129, 132-135, 138-140, 14-144

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 169-171

Składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego (k. 19) A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jednakże wyjaśnił, że nie wiedział, iż telefon jest kradziony. Stwierdził, że zakupił go w piątek, tj. 03 grudnia 2010r., pod wieczór, w lombardzie na zbiegu ul. (...), za kwotę 350 zł, ale nie wie gdzie jest dowód zakupu tego telefonu.

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony ponownie przyznał się i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 167/v).

W trakcie postępowania przed Sądem (k.269) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż telefon zakupił w lombardzie i nie wiedział, że pochodzi on z kradzieży.

Na rozprawie w dniu 12 marca 2013r. oskarżony wyjaśnił, iż w chwili obecnej nie pamięta, w którym lombardzie zakupił telefon. Dodał, iż nie pochodzi on z W. i nie zna dokładnie miasta. Jednocześnie podtrzymał swoje twierdzenia, iż telefon zakupił w lombardzie u zbiegu ulic (...).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do twierdzenia, iż przedmiotowy telefon zakupił on w lombardzie znajdującym się przy zbiegu ulic (...), albowiem z informacji właściciela lombardu wynika, iż ten telefon nie był oferowany tam do sprzedaży.

Biorąc jednakże pod uwagę, iż nie można bez obawy popełnienia błędu w tym zakresie bezkrytycznie przyjąć, iż to właśnie o ten lombard chodziło oskarżonemu, uznać należy, iż nie można z całą stanowczością uznać za niewiarygodne twierdzenia oskarżonego, iż nie zakupił telefonu w lombardzie.

Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania świadka R. Z., albowiem brak jest podstaw do kwestionowania ich prawdziwości jednakże nie mają one istotnego znaczenia w rozważanych kwestiach z wyjątkiem ustaleń co do okoliczności utracenia przez niego telefonu.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził, co następuje:

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie pozwala przypisać oskarżonemu A. S. sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa.

Zachowanie sprawcy tego przestępstwa może polegać na: nabywaniu przez sprawcę rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, udzieleniu pomocy do jej zbycia, przyjmowaniu takiej rzeczy bądź udzielaniu pomocy w jej ukryciu. Jest to przestępstwo umyślne, choć nie konieczne popełniane w zamiarze bezpośrednim i materialne jeśli polega na nabyciu rzeczy pochodzącej z czynu zabronionego lub przyjęciu takiej rzeczy. Warunkiem odpowiedzialności pasera jest jego świadomość że rzecz, którą nabywa, pomaga do jej zbycia albo przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, uzyskana została za pomocą czynu zabronionego lub co najmniej, że możliwość takiego nielegalnego pochodzenia przewidywał i na to się godził. Świadomość co do pochodzenia przedmiotu należy oceniać na podstawie znanych oskarżonemu okoliczności sprzed popełnienia czynu lub w czasie jego dokonywania.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż przedmiotowy telefon P. Z. utracił prawdopodobnie w wyniku kradzieży w dniu 3 grudnia 2010r. między godziną 17.10 a 19.40 w budynku (...) przy ulicy (...) we W..

Bezspornym także jest, iż telefon ten został zatrzymany u oskarżonego A. S. w dniu 12 grudnia 2012r. około godziny 0.10. czyli 9 dni po utraceniu go przez P. Z..

Z treści wyjaśnień oskarżonego wynika, iż nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem konsekwentnie w trakcie postępowania twierdził, iż przedmiotowy telefon nabył w lombardzie i nie wiedział, iż pochodzi on z kradzieży. Co istotne, nawet po ujawnieniu informacji z lombardu w dalszym ciągu utrzymywał, iż przedmiotowy telefon zakupił w lombardzie.

W trakcie postępowania nie było możliwym ustalenie ze 100 procentową pewnością, w którym lombardzie wg oskarżonego nabył on przedmiotowy telefon, albowiem od zdarzenia upłynęły 2 lata, a co istotne oskarżony nie zna W., bowiem pochodzi z L., więc wskazanie przez niego właściwego miejsca może być nieprecyzyjne.

Natomiast jeżeli nawet nie dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż kupił telefon w lombardzie, to nie sposób na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego poczynić żadnych innych ustaleń, które wskazywałyby w jaki sposób trafił ten telefon do oskarżonego i czy wiedział, iż ten przedmiot pochodzi z przestępstwa, a także czy na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Tym samym nie sposób przyjąć, by oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 291§1 k.k. czy też art. 292§2 k.k. Odrzucając nawet wersję oskarżonego, nie istnieją bowiem żadne dowody ani okoliczności wskazujące, iż oskarżony miał lub powinien i mógł mieć świadomość co do pochodzenia tego telefonu.

Sam fakt, iż pokrzywdzony zgłosił kradzież tego telefonu a następnie, iż został on ujawniony u oskarżonego nie przesądza o zrealizowaniu przez oskarżonego ustawowych znamion czynu z art. 291§1 kk lub art. 292§2 kk.

Reasumując należy uznać, że teza aktu oskarżenia nie została wykazana, a nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 k.p.k.